

Namit olli liggi poolteist jalga laiust. Agga rami peale olli palju piltist nikkertatud, mis tedda kirjumaks teggi kui «Murga Jürri» podi, kust enne kõi kribbo-krabbo kaupja wõis sada. Esiimese pildi peale olli üllestehtud, kudda üks Järwa ma oinas Tallina turule met läks müma. Üks matrusse tenistuses kawwal kas tulli met ostma ja laskis ostetud mee oma mütsi panna. Kasike lükkas oina mütsi pääst ja pani oma meega täidetud mütsi teinale pähhe, et messi möda filmi mahha tilkudes oina filmad linni pani. Kui oinas mehhike tül aega filmi kaewo jures olli pesnud ja jälle watama affas, seal ei olnud enam matros kassi egga mee astjat nähha, mellemad olliwad kaddunud.

Teise pildi peal olli nähha esel ja koer, kudda mellemad ühhe rikka mehhe tenistuses ollid. Koeral ei olnud suremat ammetit kui et piddi aukuma ja perremehhele sabba lipputama, siiski istus ta perremehhe lana kõrwas ja sai mõndasi magusaid su-täisi. Esel mõtles kudda nähhes: Eks perremees jampis ei olle? ta armastab laiska koera enam kui mind, kes ma teinale allati tööd teen ja õlgi ja ogganaid toiduks saan. Ma wõin ka koera wist teina ees püsti karrata ja teina kassi ja palgeid lakkuda, agga kül same nähha, kas koerole jõuab mino asemel kottisi kanda. Seal astus perremees koggemata õue peale. Esel ajas sabba selga, affas irnema, kargas taggumiste jalge peale püsti ja langes perremehhe kaela. Mees peasis sure waewaga

teina käest, üdis sullased appi ja käskis ulluks läinud eesli mahha wopsida. Seal saddas iggalt poolt matsusi eesli selga kui rahhet, tedda aeti lauta, kust ta enne kui pärrast eesliks jäi. Eesli sarnatsi ruumalaid on weel tänagi päwal, kes teisteleg targematele ja wisakamatele middagi hääd ei sowi, waid omas tõlparrus mõtlewad: Ma wõiksin kuddasama tehbha. Subtub sesuggune esel korra rikkaks sama, siis on ta emilse sarnane, kes kuldusikaga sulpi sööb.

«Pikkemalt olli peegli rami peale üks isjetükkite waana pühha Jürri kutsikast üllestehtud, kudda ta hä teggemise täno ärratassus. Hunt leidis külla wainult obbose raibe, affas obbose paljast söbud külle kontisi närrima ja ei pannud tähhele, et üks terraw lu-tük pöigite kurku linni jäi. Wanamees ei teadnud, mis äddas piddi teggema. Esiimese wihaid sadeti iggale pole, kus agga tarkasi ja lausujaid teada, agga ei aitanud siin pobbisemine, muisotamine egga lausotud winaga wihilemine. Krimfilmia issand lubbas pole warranduse palgaks sellele, kes tedda surma käest peastaks. Seal tulli wimaks üks kõrge kübbaraga kurg Lihhula linna liggidalt, sirutas pikka nokka päga tükkis hundi kurku ja weñitas kondi kurgust wälja. «Mi, ai!» ulgus hunt: «siia teggid mulle kibbedat wallo wäljatõmbamisega! Täna tahhan sulle kudda andeks anda.» Kurg ütles: «Tänage õune, et surmast peasite ja tassuge mulle waewa palka!» «Kuulge kergemeelisi!» kiffendas hunt: «teina tahhab walloteggemise